

[Charlotte Antonsen]

Gyldenkilde og Det Radikale Venstre har støttet i masser af år. Befolkningen kan godt forstå, at vi skal sikre vore ydre grænser, og at vi skal have et militær.

Men jeg vil godt gentage fru Lilli Gyldenkilde spørgsmål til mig og spørge statsministeren: Hvad mener regeringen? Mener regeringen, at vi skal have et militær?

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg tror simpelt hen ikke, fru Charlotte Antonsen mener det, hun siger.

Vi har haft en folkeafstemning den 18. maj 1993. Efter at vi fik et nej den 2. juni 1992, fik vi ja den 18. maj året efter, fordi der var taget nogle temaer ud. Vi skulle ikke mere diskutere fælles hær og økonomisk-monetært samarbejde, og jeg er sikker på, at det havde noget med de ting at gøre, at det blev et ja i anden omgang. Vi har også givet befolkningen det løfte, at tingene ikke kommer ind igen, før der har været en ny folkeafstemning, og det løfte står vi fast på. Jeg vil egentlig også spørge, om man ikke respekterer, at det er sådan.

Min anden bemærkning er til hr. Kent Kirk. Der er ingen tvivl om, at Danmark er et af de lande, som har sendt flest soldater ud under FN-kommando til forskellige usikre zoner, nogle gange mod SF's stemmer. Man behøver altså ikke en Vestunion og et europæisk forsvar for at klare den side af sagen, for det kan vi godt klare i dag. Vi behøver ikke Vestunionen.

Så kan vi her i Folketinget være enige eller uenige om, hvorvidt man skal gøre det, og om det er klogt eller ikke klogt; men at det kan lade sig gøre allerede, kan man jo se rundt om i verden. Danmark er et af de lande, der har flest udsendte FN-soldater, og vi opfylder rigeligt de forventninger, man kan have til os. Man behøver altså ikke nogen fælles hær, fælles Vestunion, og hvad det nu hedder. Find på noget andet og skab lidt mere klarhed på området, for indtil nu har vi kun set uklarheder! Der er ikke nogen ordentlige argumenter for, at vi absolut skal gå det stykke videre.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Fru Lilli Gyldenkilde tror, vi fik et ja den 18.

maj, fordi Vestunionen og ØMU'en røg ud ved Edinburgh-Afgørelsen, og det kan fru Lilli Gyldenkilde jo godt tro. Jeg tror faktisk, SF har en meget større del af æren for det ja, for når SF kunne sige ja til Unionen, var der mange tvivlende socialdemokratiske vælgere, som også kunne sige ja. De undersøgelser af befolkningens holdning, vi har set efterfølgende, tyder heller ikke på, at de fire undtagelser har været afgørende for dens stillingtagen den 18. maj, så jeg tror faktisk, SF har en større del af æren for jaet, end fru Lilli Gyldenkilde selv lægger op til.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil ligesom udenrigsministeren også sige tak for en, synes jeg, spændende debat i dag. Jeg kan tilslutte mig alle de synspunkter, udenrigsministeren har fremført, og jeg vil derfor nøjes med at gøre et par enkelte bemærkninger om nogle af de hovedproblemer, der har været nævnt.

For det første kan jeg kan ikke undlade at sige rent ud, at når jeg lytter til debatten om Vestunionen og hører de holdninger og synspunkter, som Fremskridtspartiet, Det Konservative Folkeparti og Venstre har givet udtryk for, både når det gælder Vestunionen og det økonomiske samarbejde – som Fremskridtspartiet kalder planøkonomi og Det Konservative Folkeparti finder fornuftigt, hvad jeg er enig i – må jeg sige, at jeg fuldt og helt deler det udsagn, udenrigsministeren kom med for nogle dage siden, at efter den Europadebat, vi har haft i dag, fremstår VKZ-projektet aldeles og totalt afklædt. For mig at se er der ikke nogen som helst muligheder for, at dette land kan have tillid til, at der er en fælles linje mellem de tre partier, når det gælder Europapolitikken. Indenrigspolitikken skal jeg være så venlig at holde udenfor i dag.

Når det gælder det økonomiske samarbejde, er det korrekt – som flere har hæftet sig ved – at jeg gjorde meget ud af det i min indledende tale. Det gjorde jeg, fordi jeg føler, at vi er ved et vendepunkt, det er meget afgørende at holde fast i, og jeg har været glad for de positive kommentarer, der i øvrigt har været dertil. Jeg forstår ikke fru Annette Justs kommentar om, at det skulle være planøkonomi. Vi får ikke tid til i dag at gennemgå økonomiens indre sammenhænge nærmere, hverken for vort land el-